

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 56. Concilium Oxoniense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

modestia, ceteræque virtutes effecerant, Sæcul. XIII.
 ut maximi haberetur ab omnibus, inprimis vero ab Episcopis & Proceribus. A. C. 1222.
 Verum ubi vitæ rationem Fratrum Prædicatorum, nuper in urbem Barcinonem admissorum, cognovit, eo Instituto mire delectatus, relictis omnibus illud amplexus est, vestemque Ordinis induit in Feria VI. quæ erat Parasceves, prima Aprilis, anno Domini millesimo ducentesimo vigesimo secundo, ætatis suæ circiter quadragesimo quinto.

Raimundi exemplum complures viros tam doctrina quam Natalibus inclutos ad sequelam pertraxit, unde Ordini Prædicatorum Barcinone haud modicum incrementum accessit.

§. LVI.

Concilium Oxoniense.

Reditabat Angliæ quies, turbis tandem compositis, quibus, regnante Joanne *sine terra*, agitata fuerat. Atque ut Disciplinam Ecclesiasticam quoque reuheret Cardinalis Stephanus Langtonius Archiepiscopus Cantuariensis Sacræ Sedis Legatus Concilium in Monasterio Osnicensi prope Oxonium, ad Festum S. Barnabæ, quod in diem undecimam Junii incidit, celebravit. Fuit vero Concilium totius Angliæ Generale, in quo Canones quadraginta novem conditi, Math. Par. & M. Westmon. 1222. to. 11. Conc. Con. p. 270.

Sæcul. XIII.
A.C. 1222.

Constitutionibus ultimi Concilii Lateranensis consentanei, quibusdam aliis Statutis adjectis. Canones nomine Archiepiscopi eduntur, sed addita discrete clausula, ista tum auctoritate tum approbatione Concilii decerni.

6. 1. 12.

In primo Canone generatim excommunicantur Ecclesiasticorum jurium perturbatores & Regni, perjuri, calumniatores, alique delicti infamis re-

6. 2.

Tum officia Episcoporum memorantur, & monentur Antistites; horis competentibus pauperum querelas audiant, in persona propria confitentes audiant, in Ecclesiis suis Cathedralibus saltem Majoribus Festis & aliqua parte Quadragesimæ resideant, formam suæ Professionis in sua Ordinatione prolatam bis in

6. 4.

anno coram se legi jubeant. Episcopi Beneficia præsentatis conferre ultra duos menses non differant. Quod non nulli

6. 6.

avaritiæ causa faciebant. Nullus Sacerdos Missarum solemnia celebret bis in die, excepto die Nativitatis & Resurrectionis Dominicæ, vel in Exequiis defunctorum, præsentate funere, in quo casu Presbyter ablutionem post primam Missam non sumat. Duæ Missæ in Paschate, ut conjicere licet, erant, illa nocturna, quam in Sabbato celebramus, & altera ipsius Festi. Et forte ambæ Missæ continuo tempore celebrabantur, quod

quod in Festo Nativitatis Domini sole-
mus.

Sæcul. XIII.
A. C. 1222.

Festa deinde enumerantur, quæ omni
veneratione servantur. Ac inter alia,
omnia Festa Beatæ Virginis, excepto Fe-
sto Conceptionis, quam celebrandi ne-
cessitas non imponitur. In Hebdoma-
da Paschali non solum dies Lunæ & Mar-
tis, sed etiam dies Mercurii, Feriæ sint.
Festum S. Augustini in mense Majo cele-
bretur. Est hic Apostolus Angliæ, cujus
memoria vigesima sexta hujus mensis
colitur. Præterea S. Thomæ Cantua-
riensis Translatio, quæ annis abhinc duo-
bus, videlicet postridie Octavæ S. Petri,
septima Julii, anno millesimo ducente-
simo vigesimo, Honorio Papa, edita Bul-
la, jubente, peracta erat, celebrari præ-
cipitur. Ante biennium enim Stepha-
nus Archiepiscopus, Rege, & cunctis fer-
me Episcopis, Præsulibus, Regni proce-
ribus, multis Præsulibus Franciæ alia-
rumque Regionum præsentibus, corpus
S. Thomæ, ex sepulchro marmoreo, in
quo annis quinquaginta quieverat, ex-
promptum, in arcam auream gemmis or-
natam transposuerat. Festis recensitis,
Concilium Oxoniense Vigiliis seu dies
jejunii statuit, & inter alia præcipit, ut
tota hebdomada ante Natalem Domini
jejunetur.

c. 8.
Sup. Lib.
XXXVI.
§ 55.
Math. Par.
an. 1220.
M. Vespim.
eod.
Ep. S. Tho.
p. 883.

Hist. Eccles. Tom. XIX.

R r Vi-

Sæcul XIII.

A.C. 1222.

- Vicariis perpetuis ad minus reditus quinque marcarum assignentur, nisi forte in illis partibus Walliæ, in quibus Vicarii minori stipendio sunt contenti.
6. 16. In quolibet Archidiaconatu Episcopus Decanis ruralibus, Parochis & Presbyteris Confessarios constituat; sed in Ecclesiis Cathedralibus Canonici Episcopo, aut Decano, aut viris ab Episcopo & Capitulo designatis confiteantur. Ergo non licebat, cuicumque vellent Presbytero confiteri.
6. 18. Judices, quales sunt Archidiaconi & Decani Rurales, Partium litigantium amicam Transactionem non prohibeant, nec ideo aliquam poenam eis infligant.
6. 30. Beneficia Ecclesiastica possidentes in Fundis Laicalibus domos non extruant, quo Beneficiorum suorum fructus rependant, necessitati pauperum designatos. Videlicet hujusmodi deposita nepotibus suis vel filiis, vel concubinis servabant.
6. 37. Viri Religiosi Officiis vacantes, & Præpositi, bis in anno Congregationi rationem reddant, quantum acceperint, & quantum expenderit. Nec Moniales nec Religiosi zonas sericas habeant, nec auri vel argenti ornamenta addant.
6. 38. Vestes nec ex pannis pretiosis nec nimis longæ sint. Pecunia Religiosis ad comparandas vestes non detur. In uno loco
6. 43. 45.

dormiant, singuli lectos suos habentes. Sæcul. XIII.
 In Refectorio omnes comedant, nec ul- A. C. 1222.

lus aliquid singulare sibi expetat. Non
 exeant piæ peregrinationis causa, nec ad
 6. 44.
 invisendos propinquos suos, & sine licen-
 tia Præpositi sui unquam pedem efferant.
 Non suscipiatur monachus infra annum
 ætatis suæ decimum octavum. Nume-
 rus Monialium facultates Monasterii non
 superet, nec patiantur Episcopi, ut plu-
 res recipiant. Illi Sacerdoti confitean-
 tur, quem eis Episcopus præposuerit.
 Hæc mihi in hoc Concilio Oxoniensi præ-
 ceteris notatu digna visa sunt.

Paucis diebus antequam celebrare-
 tur, captus est quidam sycophanta, qui
 vulnera quinque Crucifixi Domini no-
 stri in manibus, pedibus & latere circum-
 ferebat. Is publice in ipso Concilio
 propria confessione convictus, secundum
 iudicium Ecclesiæ pœnas dedit (*).

R r 2

§.LVII.

In Notis ad Acta subjungitur: *In eodem
 Concilio damnatum fuisse, quemdam, qui vulne-
 ra quinque Crucifixionis gestaret in latere, pe-
 ditibus, manibusque, referunt Mathæus Westmo-
 nasteriensis in Florib. Historiæ, & Bzovius ad
 annum millesimum ducentiesimum vigesimum se-
 cundum n. 20. ex M. S. Vaticano. Ceterum
 hunc Præstigiatores secundum iudicium Eccle-
 siæ in quoddam Monasterium ad agendam per-
 petuo pœnitentiam fuisse detrusum credidero.*